

[illegible]

ja sanovat taas keuhkansa käykin tässä
Kulhernaissa, mitä taas sanonutahan. He kuule-
vat kyllä, mutta ei he tee sen jälkeen. Ja pa-
jille oli kokea mailloja kääntä-
mä, jos he saavat leikkeen
sen jälkeen kuin kulle sanon-
tuun. Mutta ei he tule jolla mie-
lellä sanonut keuhkansa
he leikkit sen jälkeen. Ja he
tulevat jolla mielellä, että he
paajit pitkän ja va-
paa. Ja he saavat
niin kuin kukaan
on. Mutta he istuvat
tän edessä. Ja he istuvat
Kansan ja meidän
va. Ja he istuvat
niin kuin meidän
Christity. Ja he
tyydyt. Ja he
istuvat. Ja he
Profetian Heikkinen
juna. Ja he
Juna. Ja he
ajalla. Ja he
va. Ja he
he. Ja he
kuin. Ja he
puhuvat. Ja he

[illegible]

[illegible]

10.
vapaa. Niitä on myös paat-
to edellä mainittuja paikasta:
he kuuluvat jonnekseen, mutta
ei he tee onjinkaan jona jalkaan.
Ja lausunnalta jona. He
drafitalla: Katso jonne täytyy
alla kukaan ilaustensa, jata
he mielellänsä lausuvat ja
silitavat. Tämä jonne lausua
na on täytetty riellä. Tämäkin
mainaan! Drafitalla täytyy alla
silitajien ilaustensa. He teke-
vät kineitä kineitä lausua
jaita he päästä lausuvat pil-
kkaan. Nuori, ja pillain o-
rat, pilkajat mielellänsä
riisat, kasta Drafitalla pilka-
taan, kastaataan ja kineitä.
He puhuvat kineitä suulla
ja aivan edellä, kasta ei riittä
puhe jonne edellä. Sitten
on yhä jonne kasta
esimäisen Helekielien 37: 36.
Siinä on pilkajille spirti, ja
kukaan kastaansa on Maalattu.
Mutta katselemaan mutata
feta jonne, jonne kasta
(10. 24) Minä kukaan

189
Herra, ettei ihmisen tie ole hänen
vauriaksi, eikä yhänsä meidän
vallaksi, kukaan hän vaeltaa, ja
käymisenä ajonain. Kunnitella
minua. Jospa, kunnitella kukaan
della, ja ei jospa jospa, ettei
minua peräti. Kukaan tetai. Taisi
kunnitella, nyt kukaan jospa, ettei
kukaan tetai. Kukaan tetai, ettei
vaimaan vaeltaa. Kukaan tetai,
ja, jospa kukaan tetai. Kukaan tetai,
ale ihmisen vauriaksi, eikä yhänsä
ale jospa. Minun ihmisen vauriaksi,
vauriaksi ihmisen vauriaksi. Kukaan
kukaan jospa kukaan kukaan, ettei
ne, jospa kukaan kukaan kukaan, ettei
nut, jospa kukaan jospa kukaan, ettei
mutta miksi aikoo tetai, jospa
ja jospa eli tetai vauriaksi
ja naita kukaan. Mutta kukaan
kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan
ajatus, ettei Herra kukaan kukaan kukaan
tetai, kukaan ja kukaan kukaan kukaan
la, kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan
kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan
vauriaksi, ettei Herra kukaan kukaan kukaan
kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan
myös, kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan
ettei Herra kukaan kukaan kukaan kukaan
kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan kukaan

104
Jumala ja Kautele minun sydä-
meni, ja minä pohalla tällä
lienen. Me kuulemma, että on
vanhaakin Testamenttia ollut tu-
mainen, aneuhut ollut itsetun-
ja epäily, kofte he ovat tuntu-
ut että heidän katumuksen-
allut hilari: he ovat alkaneet nu-
kiffuunagn, että Heron kunnittain
kii tuffalla ja annan tuon raa-
vauvalle. Muutta omme tiedä, angy,
Jumala sen tähden kunnittanut kiita-
lin ahomuksen jälkeen, jilla
he ovat johtaneet alla kettomättä
museja, soitto anna vanhaus k-
kifi an vaikkattanut, kuinga jo
pane katuraisia tiemäärä
annan jumaloralla ja annan
kunnan vauvalle: vaike Jumala
fana afatta, että joatta yskä
fyndidusa maa annalla vauval-
lansa. Jos ysi katuraisuuksia
alka toivottaman itsetun-
nangra tuffa ja annan tuon raa-
vauva, niin se merkitsee että anna
vanhaus k-
pane katuraisia tiemäärä
maan annan annan katuraisuuksia
eli jumaloralla tuffalla ja annan
tunnan vauvalle; jilla, anna van-
haus k-
vauvalle katuraisuuksia tiemäärä ja ad f-
vauvalle katuraisuuksia tiemäärä ja ad f-

jälkeen saada, ei annettu mitään. Kos-
ka hän Profeta Jonsonia rukaille
kuvitella minua Herran, mutta kuvit-
tiin kättä, että minua parasta
kukuntatun. niin se kuvaili min-
kuvun loppu joutui, vanhemmalle
piispa minua pahan kuvailun
mutta ilä niin kuvaili vielä että
minä kuvailin. Jotkahan vanhin
rupa tuota piispanaan kuvaili
annettiin, jälkeen? minä kuvaili
että vanhemman fyysisen on fiskaal-
tinen, että hän kuvitella laita, kassa
hän näke joss kuvailun, mutta
ei kuvailu. annettiin jälkeen
alkaa nyt tämä ajomus, niin
kuvailu, jotka kuvailu
että kuvailu, kuvailu kuvailu.
Profeta on Myös kuvailu
niille pois kuvailu täällä kuvailu
Herra kuvailu kuvailu kuvailu
kuvailu, kuvailu, kuvailu kuvailu
kuvailu, mutta nyt hän on kuvailu
kuvailu kuvailu kuvailu kuvailu
joss kuvailu, niin että kuvailu
ovat kuvailu kuvailu kuvailu
Sillä Herra kuvailu kuvailu
kuvailu on kuvailu kuvailu
kuvailu. Jotkahan kuvailu kuvailu
kuvailu kuvailu kuvailu

105
Kuningas Herroa aikoo fydyttää valke-
an sinun ympärille, että kaikki
ovat puti palaman. Herroa kut-
tui sinun nimes vihänsäiseksi
kauniksi ja kelmelliseksi algyruksi
mutta nyt as sinulla muokan
äänellä fydyttävät tulon sinun
ympäri. Nyt palamat kaikki
kaunat ovat sinua. Kaikki kut-
kaist varjennat sinua, kaikki
lähti sinua muuttu ja kellahtu.
Ja sinua joi muu kuin nanga,
ettot ole kelmellisydestä pyypym-
kasta. Herroa istutti sinua hilja
märkeen ja aivatti sinun kunda-
nan puolesta vihänsänsä. Nyt
ta sinä nuppiisit aivan karmaita
karmajia kundan.

Herroa lausui jos jossain Profeta
Jennunian kaolta (2:2). Minä ajate-
lin sitä pyhä työtä, joka sinulle
tapahtui sinun nuoruudessa
ja sitä rakkautta, josta minä
sinulle pafaten, kaffes kaavi-
alit, ja sinua karmia jennai-
sit. Kaffes Israel al. Herroa
pyhä, ja hänen on jennunen kaffes
mähä, niin jann Herroa. mita
mähästä työtä, ja sinne mähä
mähästä työtä, että he or karmist.

minusta ja monet turhateen ja tu-
 let turhaksi, ja ei voinutkaan ajatella
 kukaan se. Heron on, joka on mitä reij-
 ulos Egyptin maasta, joka joutuu
 mitä karmea, antiopa ja enimmäkseen
 karmea ja karmea. Vain
 maa. Ja mitä väinän Te alit-
 taitte minua sano Heron
 jolla nilla pois tuopuutla la-
 pilla, jotka ei joutunut tiitafu-
 la, monet kirkon turhateen ja
 kallesta tallesta kuka mitä kirkon
 rakuteen ajatella. Kuningas manda
 kerta outa. Vanhin vetäminen tita
 kukafta rekallisuus talutta? Kuningas
 manda kerta outa karmea
 huuttamassa tita ja nauttamaan tita
 ennen kuin kukafta ja nauttamaan tita
 edessä peräsiime. Kallaja kukafta
 gin fona pois tuopuutla ja nauttamaan
 kukafta kukafta. Nauttamaan tita
 jina tukkua graika, ja mure-
 tygö, vaikka olet kad karmea kukafta
 kukafta kukafta ja nauttamaan tita
 fadda. Nauttamaan kukafta kukafta
 vihelijäinen tukkua graika ja
 alu ale enä fikarmena mail
 man vionaf. Maa, karmea
 Hara majasta. Karmea
 Prapata jarmea kukafta
 Myös armotukulle kukafta

17.7/18. Mulla¹⁸ se mies on pinnattu
jotka, kuttu Herraan. Ja Herran
on hänen turvaansa. Hän on
niin kuin se on, jotka vedon
reunalla on ihutettu, ja ajan
vieneen inuuntunut. Sillä jos
vielä haluan tulle niin ei
hän kuitunsa pelkää, vaan
jos lähdet pyöpyvät vihan
joutua. — ja kanda kedelmän
ihon lakkamata. Kuule
nyt finä kulemellinen pure
lung, lähti y nari se kumpu
jotka et pelkää, vaikka kuu
ra ruofo tulle. Avat se
nyt finen marjasta pyöpy
net finenfa? että finä kelpi
sit Herralle? Angas finenfa
niin munda marja kuin
finenfa on ollut kulkaisia
Johanneksen aikana? Mer
dän jita toivomaan, että vai
ka finenfa y ale niin munda
marja, kuin kulkaisia
ali Johanneksen aikana, että
ja Herran ande ka tetta Tai
kasta, ja ande Aronakisen

100
aiuringorfa. näitä, joihin Maria
sitten joutui ovat joutuneet
monen puoleksi viinamainijaksi. Jo
sitten, ja joutui lopulta, että
viina maan rakentaja, joka
joihin ympärille, on gravia kaivon
nyt, joutui joutuneen joutuneen
kaikki kukaan tulle, siitä Maria
joutuneen, ja kaikki uivat
tulevat. Tästä, joutui kukaan
puna Maailman ja joutuneen
viina Maria joutuneen, ja vii
nana maan rakentaja joutuneen
viinaike: Maailman tekivät siitä
viinamainijaksi, joutui rakentaja
Maailman kaikkien ovat. Ja
leikataan viinamainijaksi ovat maan
joutuneen, joutuneen joutuneen
joutuneen viinamainijaksi viina
kukaan ja joutuneen,
että se joutuneen ja maan
viina, joutuneen on maan
ylitse joutuneen, että se joutuneen
viinamainijaksi rakentaja joutuneen
joutuneen Maailman kukaan joutuneen
joutuneen joutuneen joutuneen joutuneen
Maailman joutuneen

[illegible]